

خلاصه از مقالات ارائه شده درباره اقدامات لازم

علیه فساد در قانون اساسی افغانستان

مرکز همکاری بین المللی، آوهنتون نیوریارک

در گذشته قوانین اساسی اقدامات لازم علیه فساد در میان کارمندان دولت را به قوه مقننه واژدار کرده اند. ولی در این اواخر یک اتفاق جمعی به سطح جامعه بین المللی بوجود آمده که فساد مقامات حکومت را به صفت یک مانع جدی برای حکومت قانون، تأمین دموکراسی و اکتشاف عادلانه نشانده مینماید. "ون مقاماتی که از فساد بهره مند میشوند اغلب همان کسانی اند که مسئولیت وضع قوانین علیه آنرا دارند، مسودین قوانین اساسی بیش از آیینه اقدامات ممکن علیه فساد را در خود قانون اساسی جا میدهند تا باشد که از دسترسی قدرتمندان سیاسی خارج باشند. قوانین اساسی امروزی اغلب اصول حسابده، شفافیت و خدمت به مردم را احتوا نموده، هر نوع فساد را نهی کرده و قوانین کاملتر را تجویز مینمایند. قوانین اساسی امروزی هم "نان ایجاد محاکم مستقل و غیره نهاد ها را جهت جلوگیری و تنبيه فساد دولتی توصیه میکنند.

افغانستان برای دلائل خاص خود را دارد تا برای مصیونیت خود از شر فساد دولتی اقدام نماید. افغانستان تا "ندین سال آینده متکی به کمک های بین المللی خواهد بود تا بتواند بعد از ده ها سال جد.. دوباره اعمار گردد. "نین کمک ها صورت نخواهد گرفت" و آنکه هراس منابع تمویل کننده در باره اینکه این کمک از راه فساد و اختلاس به هدر خواهد رفت رفع شود. فغانستان نیز بهره ای ازین مساعدت ها نخواهد برد اگر قرار باشد که اینها از بدین‌ونه ضایع شوند. افغانستان بزودی دارای احزاب سیاسی خواهد شد، و برای اولین بار در آن مبارزات سیاسی گروهی صورت خواهد گرفت. در بسیاری کشور ها ضرورت تمویل "نین مبارزات انتخاباتی یکی از منابع عمدۀ فساد بحساب میآید. علاوه براین، این عرف متدالی بین افغانها که باید قوم خود را در قدرت و قواید یک مقام دولتی شریک بسازند، و یا اینکه تصمیم گیری در امور عامه باید از طریق **واسطه** و **روابط** صورت ببرد، اعتماد مردم را به مشروعیت حکومت از بین برد و منازعه و خشونت را دامن زده است.

اقدامات مشخص بر ضد فساد

بعضی از اقدامات برای کنترول نمودن فساد مقامات دولتی که باید در قانون اساسی ^{انجمنیده} شوند قرار ذیل آند:

- ^{انجمنیدن} صریح حداقل "نوعی از فساد که براساس آن رؤسای دولت و حکومت (در صورتیکه ایندو متفاوت باشند)، قضات ستره محکمه، و در صورت امکان سائر کارمندان عالیرتبه.

- لازم ساختن اینکه قبل از اخذ یک موقف رسمی، در جریان اجرای وظیفه و در زمان ترك موقف، يك ^{کارمند عالیرتبه} دولت و اعضای خانواده نزدیک و دور او باید دارائی خود را اعلام نمایند.

- ایجاد شفافیت در مورد مخارج و عایدات دولتی، از طریق لازم ساختن اینکه تمام حسابات حکومتی باید از طرف یک ممیز مستقل منتشر شده، و مردم آزادانه بتوانند به مدارک و اسناد دولتی، به استثنای موارد معدهودیکه توسط قانون مشخص شده باشند، دسترسی داشته باشند.

- آوردن حکم لازم در مورد ممنوعیت در صورتیکه تعارض منافع رخ میدهد.

- وضع مقررات و نظارت بالای منابع تأمین مالی احزاب سیاسی و مبارزات انتخاباتی، و در صورت امکان در نظر ^{گرفتن} تمویل مبارزات انتخاباتی از منابع دولتی.

- فراهم نمودن حفاظت مناسب برای کارمندان دولتی یا اتباع عادی که فساد را برملا ساخته و یا آنرا محکوم مینمایند.

مقررات علیه فساد باید شامل موازین خاصی برای جلوگیری از سؤ استفاده از آن باشد:

- مسئونیت (معافیت) های مخصوصی که اکثر برای اعضای ^{مارلمان و دیور} مقامات دولتی در نظر ^{گرفته} میشوند ممکن اهداف مهمی را برآورده سازند (از قبیل جلوگیری از تهدید مخالفین)، اما این معافیت ها هم "نان میتوانند سد راه مبارزه با فساد واقع ^{گردند}.

- دوائر مخصوص مبارزه علیه فساد خود میتوانند به یک وسیله سیاسی مبدل شوند، قسمیکه به فرمان اغلب در کشور های هانکان...، آکستان و سینا^۱، اینکار صورت گرفته است. فلهذا دلایلی مقنع برای ضرورت ایجاد کنترول و موافع لازم وجود دارد.

نهاد ها

قوانين اساسی سابقه در افغانستان نهاد های خاصی را جهت رسیدگی به تخطی مقامات دولتی در برداشته اند، اما در شواهد تاریخی دیده نمی شود که^۲ یا این نهاد مورد استفاده وسیعی داشته اند. قانون های اساسی ۱۹۲۳ و ۱۹۲۱ ایجاد یک دیوان عالی را لازم ساخت که به صفت یک ارگان منفرد وجود داشت و وظیفه آن "محاکمه نمودن وزرای دولت". (به مواد ۳۳ تا ۳۰ و RS تا RV در قانون اساسی سال ۱۹۲۳، و مواد ۷۹ تا ۸۲ و ۹S تا ۹R در قانون اساسی سال ۱۹۳۱ مراجعه شود) قانون اساسی سال ۱۹۳۱ مقرر داشت که^۳ "برد (تعقیب) وزرا و کارمندان دولتی باید از طرف یک هیئت"^۴ "بری تشکیل شده در شورای ملی، و به موافقه^۵ امادشاه، صورت ببرد.

لازم است تا شرایط خاصی برای تشکیل و فعالیت ارگان های مستقل^۶ "بری (تعقیب) وضع شود تا متنضم شائسته^۷ (قابلیت کار)، استقلال و شفافیت آنها شود. مزیت عده "نین ارگان های مخصوص آنست که تحقیق و^۸ "بری فساد^۹ آنه یا عده ترین وظیفه آن است. ولی "نین ارگان ها برای بقا و تمویل خود باید با دیگر ارگانهای حکومت رقابت نمایند.

ارگان های مستقل برای حسابدهی میتوانند شامل یک ریاست عمومی تمیز (که مستقل^{۱۰} بر اساس فرمان قانون بوجود آمده)، کمیته های^{۱۱} ادارمانی، دیوان (محاکم) خاص، و یک محکمه قانون اساسی یا محکمه عالی که قدرت محکمه کارمندان عالیرتبه دولت را داشته باشد. طبق قانون کشور فرانسه یک ارگان^{۱۲} "بری یا ممیزی به قوه مجریه و یا^{۱۳} ادارمان گذارش میدهد، تا از آن نتیجه^{۱۴} "بری نموده و یا براساس دریافت های عمل نماید. در کشور نیپال ارگانی که به اساس حکم قانون اساسی در زمینه ایجاد شده است مسئولیت تحقیق و تعقیب "ندین نوع تخلف را، به شمول فساد، دارا میباشد، اما قانون اساسی نیپال مقامات ملکی و نظامی را تابع احکام مختلف قرار میدهند. در اکوادر ارگان مبارزه با فساد اعضای خود را از سازمان های غیر دولتی، که مستقل از حکومت میباشند، جلب میکند.

ایند"ونه یک ارگان مستقل میتواند هدف مجوزات (یا اهداف) ^{فرستاده} تری داشته باشد. در کشور فیجی دفتر رسیدگی به شکایات اتباع شامل بخش های مختلف برای تأمین منافع عامه و نظارت از حقوق بشر میباشد. ولی حساسیت های سیاسی که موضوعات حقوق بشر و مبارزه با فساد همراه دارند، ممکن است اعتبار دفتر رسیدگی به شکایات را متضرر ساخته و این ارگان را از رسیدگی به کار اصلی آن - که عبارت از شکایات عادی مردم است - منحرف بسازد.

یک امکان که بیشتر قابل اجرا میباشد عبارت از نقش "محافظ عامه" در قانون اساسی افریقای جنوبی است. محافظ عامه یک مقام رسمی است که صلاحیت تحقیق و تعقیب هر نوع فعالیت سوال برآزد^{هیز} را در "وکات دولت یا اداره عامه دارد. صلاحیت های محدود و وظایف مشخص این مقام از طرح یک "محافظ حقوق بشر" ^{ظرف} شده و اصلًا معادل آن است. این مدل ممکن است به بسیار خوبی در شرایط افغانستان تطبیق گردد.

ضمیمه: متن نمونه ئی

از متن نمونه ئی ذیل میشود برای تسویید مواد قانون مربوط به تمامیت فردی مقامات دولتی استفاده نمود.
این متن میتوانند زمینه را برای وضع قوانین مفصل تر در قدم های بعدی فراهم بسازند.

متن اول:

مشتغلین مقامات دولتی که در قانون اساسی توضیح شده اند، و بقیه کارمندان ملکی هی^۰ وظیفه یا رابطه انتفاعی دی^۱ ری نمیتوانند داشته، به استثنای فعالیت های تحصیلی و مذهبی. این کارمندان ملکی و مقامات دولتی منتخب نباید با مؤسساتی که با دولت رابطه دارند داخل روابط داد و ستدی گردیده، و باید تمام دارائی ها، بدھی ها و عواید خود را و هم "نان نحوه حصول اینها را وقتاً فوقتاً اعلام نمایند. تخلف ازین مقررات با عیث سبکدوشی متخلفین، مطابق به حکم قانون اساسی و قوانین دی^۲ر خواهد شد.
(برای شرح بیشتر "نین مدل، به قانون اساسی یوناندا مراجعه شود.)

متن دوم:

از آنجاییکه فساد و انواع دی^۳ر خطای اداری باعث تضعیف آروسه دموکراتیک می^۴ردد، مقامات دولتی، اعم از منتخب و مناسب، مکلف اند تا معیار های عالی حفظ تمامیت اداره عامه را مراعات نمایند. در نتیجه، آنها باید از دریافت و تقاضای رشوت، و از هر نوع فعالیتی که منتج به افزایش دارائی شخصی شان به قیمت دولت و اتباع آن گردد، اباه ورزند، و در استخدام افراد، عقد قرار داد ها و تعیین^۵الیسی از دادن اولویت برای اقارب و وابسته^۶ان شخصی خود آرھیز نمایند. بر علاوه اتباع عادی کشور و مؤسسات منفعتی مکافیت دارند تا با دولت منصفانه معامله نموده، بنا برین، از اعمال نفوذ غیر مجاز بالای تصمیمات عامه، از طریق آرداخت رشوت و راه های دی^۷ر - به شمول استفاده از روابط شخصی و فامیلی - خودداری نمایند.